KISBOLDOGASSZONY

Figyel-Ő

A TÁPIÓSÜLYI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018. NOVEMBER SZENT ANDRÁS HAVA

Bevezető gondolatok

A Kisboldogasszony Figyel-Ő jelen száma az elmúlt hónapok egyházközségi eseményeiről számol be. Az egyházközség életében fontosak az események, mert ezek színezik a hétköznapok nem egyszer fárasztó egyhangúságát. Jó, ha ismertetjük az eljövendő eseményeket, hogy felhívják a figyelmünket, mik azok az események, amik bennünket érdekelhetnek, amiken részt vehetünk. És jó a visszaemlékezés, beszámoló, hogy mik történtek, s hogy lássuk a kiemelkedőbb eseményeket.

Régebben kevesebb országos eseményen vettünk részt. Nagy érték, hogy mostanában több országos programba kapcsolódunk be. Viszont sajnos kevesebb saját programunk van, mint volt régebben. Az elmúlt eseményekkel kapcsolatban két dologra szeretném felhívni a testvérek figyelmét. Az egyik az, hogy rendkívül fontos a testvérek minél aktívabb, tevékenyebb szereplése a programok szervezésében, és a részvételben, mert újabb határesethez értünk a növekvő paphiányban. Rohamosan szaporodik azoknak az egyházközségeknek a száma, ahová papot kellene küldenie a püspökatyának, de nem tud, mert nem áll rendelkezésre megfelelő számú fiatal, lelkes pap. Szaporodik azoknak az egyházközségeknek a száma, ahol nincs plebános, és nem tartoznak filiaként, vagy oldallagosan ellátott egyházközségként egy plébánoshoz, aki rendszeresen jár az ilyen helyekre, hanem úgynevezett plébániavezetőt küld a püspökatya, aki akolitus, vagy diakónus. Az ilyen helyeken igen ritkán tűnik fel a pap. Bennünket is fenyeget ez a veszély.

A másik, amire fel akarom hívni a figyelmeteket, amire az Úr figyelmeztet bennünket: Minden meghasonlott ország elpusztul! Ahol szeretik egymást az emberek, ott jó együtt lenni, minden összejöveteltől erősödik a közösség. Ahol széthúzás van, ott a széthúzó testvérek rosszul érzik magukat, és a közösség szétmállik. A fokozódó nehézségek között segítsen a Szentlélek, s magunk is törekedjünk Jézusban eggyé lenni!

Szegedi atya

Egy magát hagyományosan hívő katolikusnak tartó ember tapasztalatai

Mikor ez újság szerkesztői felkérnek, írjak egy konkrét dologról, általában előre látom, milyen dolgom lesz. Nehéz a feladat, fel kell hozzá nőnöm, vagy dől belőlem a szó. Utóbbi esetben csak írok, mind rendesen. Sokszor még a magam valóságát, létét sem látom tisztán, nem hogy azt a hatalmas titkot, melyről gügyögni próbálok pár gondolatot.
Több írásomban említettem már: én igen fontosnak tartom azokat az értékeket, amelyeket elődjeink, szüleink, tanítóink, pártfogóink hagytak ránk. Az az érték, amelyről most megosztom veletek gondolataimat, a Jóistentől ered, árad, és személyesen Ő adja birtokunkba. Na, de menjünk csak sorjában!
Mit is szeretnék?… Minél idősebb vagyok, annál nehezebben mozdulok ki otthonról. Az is igaz, időnként az egészségi állapotom miatt sem igen megy ez a kimozdulás. Egyszer jött a felismerés – egy ilyen két hétig tartó otthonlétem alatt –, hogy minden nap elmennék egy órára szentségimádásra. A hozzám igen közel álló újságszerkesztők ezt tudva kértek fel, számoljak be tapasztalásaimról és érzéseimről, melyek ez idő alatt értek. Zavarban is vagyok, mert szemmel láthatóan sem jobb, sem Isten felé elkötelezettebb nem lettem.
Amit az én korlátolt agyammal esetleg felfogtam, hát az sem az én érdemem. Megfogalmazódott bennem az a kérdés, hogy lehet az, hogy napi egy órát sem tudok meghitten Isten közelségében tölteni, mikor Ő egy egész élettel ajándékozott meg? Felmerült bennem, lehet, hogy az a rengeteg munka, melyet a fentebb említett jószándékú emberek rám pazaroltak, nos az a nagy szeretet-halmaz, hogyhogy nem tükröződik az én életvitelemen? Meghánytam-vetettem, hogy mi a manó lehet a gátja annak, hogy ki tudjam nyögdécselni, bele tudjam teljes tüdővel harsogni a világba: itt vagyok, Uram! Tégy velem belátásod szerint!
Eltelt a két hét. A család nem észlelt rajtam semmi változást. A munkatársak talán még több hibát is látnak bennem, mint azelőtt. Édes Istenem, van egyáltalán nékem valami közöm Hozzád?! Érdemes végtelen szeretetedet rám pocsékolni?
Akkortájt volt a második unokám keresztelője. Beképzelt vagyok és öntelt, semmirekellő és haszontalan. Mégis, ott a keresztelőn, mikor az atya kiszolgáltatta számomra a legméltóságosabb Oltáriszentséget, nos akkor ott oly érzés kerített hatalmába, amilyennek életem folyamán igen ritkán voltam birtokában! Az a szentmise, az unokáim és a családommal való együttlét azt az idézetet hozta elő bennem, mely a szentségimádási könyv egyik imarészében található: „Azoknak, akik teljesen átadják magukat szent akaratodnak, és jót, rosszat készséggel fogadnak kezedből. Azoknak egy mérhetetlen kincset adtál, a lelki békességet. Ez már egy csepp a valódi boldogságból. Erre gondoltál, amikor azt mondtad, Isten országa köztetek van.”
Természetesen tisztában vagyok a bűnnel, megkötözött mivoltommal. Mégis úgy gondolom, hasonló érzésben, ami ott és akkor magával ragadott, életem folyamán csak az igen ritka lelkigyakorlatos imák átélésében és a lelkigyakorlatos mély, áhítatos szentmisékben volt részem.
Több olyan templomba járó, hithű testvérem van, aki előtt emelem kalapom: mély hitéért, embertársaira való odafigyeléséért, az imában átvirrasztott éjszakákért. Mégis azt mondom, hogy amikor nem tudjuk az oltáriszentségi Jézust magunkévá tenni, vagyis nem tudunk élni vele, nos az erre való képtelenségünk bizony igencsak megnehezíti azon törekvésünket, hogy egyre közelebb kerülhessünk teremtő Istenünkhöz, a Szentháromságos egy Istenhez.
Gondoljátok, hogy véletlenül lesz hazánkban a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus? Vagy véletlenül volt már nálunk ’38-ban? Mondják, hogy ennyi zavar-zűr nem volt még a világban, mint most. Én azt mondom, hogy a mi fejünkben van a zavar és zűr rendesen.
Isten áldása szálljon mindnyájunkra.

Dinnyés József

Keresztény édesanyák találkozója

Örömmel jöttünk össze 2018. szeptember első napján, amely élénken őrzi lelkünkben az előtte való hét jeles ünnepét, Szent Mónikának, az édesanyák védőszentjének emléknapját (augusztus 27.). Ő fiáért, a későbbi Szent Ágoston püspökért sokat imádkozott, könnyeket hullatott, hogy hitében megőrizze őt. Sok keresztény édesanya, nagymama és dédnagymama gyűlt össze Budapesten a XI. kerületi gazdagréti Szent Angyalok templomában az ország összes területéről, hogy az új tanév kezdetén imádkozzanak gyermekeikért, unokáikért, dédunokáikért. Sülysápról is mentünk szép számmal: 50 fő távolsági busszal, sokan pedig tömegközlekedéssel jöttek. Amint leszálltunk a buszról, lobogókkal, énekelve jöttek elénk. Nagy szeretettel vártak bennünket.
A templom belső látványa csodálatos volt. Dr. Szederkényi Károly címzetes prépost, esperes atya ismertette a templom történetét. A gazdagréti édesanyáktól minden résztvevő egy gondosan becsomagolt kis kövecskét kapott ajándékba, mely a Szent Angyalok templom mozaik kompozíciójából származik.
11 órakor kezdődött a szentmise, amelyet Hortobágyi Cirill, pannonhalmi főapát úr mutatott be, aki Szent Ágoston vallomásából idézett Szent Mónika közelgő haláláról. Anya és fia együtt élték át az Istenélményt, egységben voltak egymással és Istennel. Szent Mónika teljes békében tudott meghalni, megbékélve fiával és Istennel. Előzőleg nem volt tökéletes a kapcsolatuk, mert terhelt volt a bánattól és a sok aggodalomtól.
A mai édesanyáknak, nagymamáknak is sokszor terhelt a kapcsolatuk gyermekeikkel, unokáikkal, akárcsak két szentünk esetében. Ebben a *felvilágosult* világban sok-sok gyermek távolodik el Istentől, nem érdekli őket semmi, csak a földi javak. Szent Mónika és Ágoston életükben bejárták fáradtságos útjukat, és eljutottak az Isten megtapasztalásáig. Mi is azért imádkoztunk, hogy utunk az Isten felé vezessen bennünket gyermekeinkkel együtt.
A szentmisét követő ebéd után a gazdagréti *De Angelis Kórus* Hegedűsné Vancsó Margit karnagy vezetésével, valamint a kedves Kirkósa család tagjaiból álló zenekar lepett meg bennünket egy csodálatos koncerttel. Ezután Kürtösi Krisztián atya tanítását hallgattuk meg az Eucharisztiáról. Elgondolkodtató, hogy Jézus milyen sokféleképpen van jelen életünkben. Jelen van közösségünkben, találkozásainkban, beszélgetéseinkben, akkor is, ha egyedül vagyunk. Jézus mindenütt jelen van. Az pedig nem mindegy, hogy mi hogyan vagyunk jelen, amikor szentmisén vagyunk, hogyan veszünk részt a szentáldozásban, közös imáinkban, vagy ha egyedül vagyunk. Hogyan köszöntsük az Urat, milyen tisztelettel vagyunk iránta.
Ezt követően könnyekkel küszködve hallgattuk meg néhány édesanya szívszorongató tanúságtételét.
A találkozó szentségimádással és szentségi áldással ért véget.
Mindenki békességben, szeretetben távozott és vitte magával ezt a csodálatos élményt, hogy az otthon maradt családtagjaival megoszthassa.

Palotai Istvánné Erzsi (Szent Mónika Imaközösség aktív tagja)

Budapesten a gazdagréti Szent Angyalok templomában volt szeptember 1-jén az éves találkozónk. A mi csoportunk 50 fős létszámmal érkezett meg. Megtapasztaltuk, hogy milyen jó együtt lenni. A szentmisén szolgálhatott a püspökatya mellett papnövendékünk, Gábriel József és ministrált Zemen Zsolt és Gyurina Tamás. Hálaadással megköszöntem az ő szolgálatukat.
Legyünk minél többen imádkozó édesanyák, nagymamák, családok!

Testvéri szeretettel: Gulyás Erzsi

Forráspont

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Általános Titkárságának köszönhetően szeptember15-én megszervezésre került egy fiataloknak szóló Eucharisztikus nap, a Forráspont. Lehetőségem nyílt arra, hogy önkéntesként vegyek részt a programon, ami így még nagyobb élményt nyújtott, mint gondoltam, hiszen ebben az imádságos, fiatalos, lendületes légkörben nagy élmény volt a szolgálatommal is imádkozni és dicsérni az Ő nevét.
Magát a programot Fábry Kornél atya és Jákfalvy Kata házigazdák nyitották meg, amit Gersei Csenge tanúságtétele követett. Mesélt arról, hogy fiatal kamasz lányként a testével való elégedetlenség miatt betegségben szenvedett és ebből hogyan gyógyította ki az Isten és hogyan alakult közben a Vele való kapcsolata. A program másik különleges vendége Vecsei H. Miklós színész volt. A vele folytatott beszélgetés során személyes hitét is érintette, s hogy ezt hogyan éli meg a mindennapok során. *„A legintenzívebben próbálom elutasítani a vasárnapi kereszténységet.”* – hangzott el tőle a színpadon. Tanítást hallgathattunk még Fábry Kornél atyától és Hodász András atyától is, akik a szűkös időkeret ellenére igazán tartalmas és megragadó gondolatokat osztottak meg velünk. Előbbi az Oltáriszentséggel való kapcsolatáról és a szentáldozás szükségességéről, utóbbi pedig a fiatalokat leginkább érintő és érdeklő témákról beszélt nekünk. A közös szentmisével és az azt követő szentségimádással lett megkoronázva a délután, melyeken keresztül tényleg lehetőségünk nyílt nem csak hallani, de **találkozni is életünk Forrásával**. Az egész délutánt dicsőítős légkör hatotta át, még egy közös táncot is tanultunk, hogy ne csak a lelkünket, hanem a testünket is bevonjuk az imádságba. Azt mondják, hogy ha azzal van az ember, akivel jól érzi magát, csak úgy repül az idő. Valahogy így történhetett ez azon a délutánon is. Az önkéntesekkel már várjuk, hogy jövőre is szolgálhassunk, mert hál’ Istennek jövőre is megszervezik ezt az eseményt a fiataloknak.
Rám igen intenzíven hatott a délután, mert megerősítette a hitemet és lehetőséget kínált merítkezni a Forrásból, Jézusból.

Pelyhe Virág

Teréz Misszió XI. országos találkozója

Előző, szeptemberi újságunkban írtunk a Teréz Misszió eredetéről, céljáról, valamint arról, hogy évente szerveznek országos találkozókat a tagoknak. Egyházközségünkből egy kisbusznyi csapat vett részt az idei rendezvényen.
A Teréz Misszió XI. országos találkozójának résztvevőjeként, és a közösség tagjaként elmondhatom, hogy az Egyeken eltöltött szombati nap (szeptember 29-e) lelki élményekben gazdag, és feltöltődést kínáló nap volt. Nagyon megható és szép látvány volt, hogy ennyi ember összegyűlt ott. Gyönyörű beszédet mondott Bosák Nándor, a Debrecen-Nyíregyházi egyházmegye nyugalmazott püspöke. Homíliájában arról beszélt, hogy miért és miben hasonlítanak a szent főangyalok és a Teréz Misszió tagjai egymáshoz. Abban – mondta ő –, hogy Isten angyalokat állít mellénk a nehéz időkben, és ezt teszik az imaközösség tagjai is a papokért, amikor imádkoznak értük. Érdekes volt Petra kármelita nővér előadása is, melyben szerzetesi hivatásáról mesélt: megosztotta velünk, hogy mi mindent kapott a papoktól azáltal, hogy igent mondtak saját meghívásukra. Felhívta a figyelmünket arra, hogy a papok is emberek, ők is hibázhatnak, megtörhetnek fizikailag, és lelkileg is. De imáinkkal tudjuk őket segíteni, és ez nagyon sok erőt nyújt nekik. Nagyon fontos, ahogyan családunkért, hazánkért, gyermekeinkért imádkozunk, s ugyancsak fontos, hogy papjainkért, papnövendékeinkért, és szerzeteseinkért is imádkozzunk.
Hálás vagyok azért, hogy ezen a találkozón részt vehettem! Végezetül szeretnék köszönetet mondani lelkivezetőinknek, Pistinek és Patriknak, hogy segítették az utunkat!

Juhász Istvánné Erzsike

Komolyzenei betekintő

Itt is köszönetet szeretnénk mondani *G. Horváth László*nak, a szeptember 30-án tartott komolyzenei estjéért. Kiegészítő gondolataival és választott darabjainak dallamaival sokunk szívét melengette fel, és sokunkat hozott közelebb a komolyzene világához. Reméljük újra és újra lesz lehetőségünk belecsöppeni ebbe a világba!

Élő rózsafüzér városunkban

Az elmúlt évekhez hasonlóan, az idei ősz során is részt vehettek mind a sülyi, mind a sápi testvérek a városi rózsafüzér imádságban, melyet városunkért, egyházközségeinkért, családjainkért és egyéni szándékainkért ajánlottunk fel.
Október 7-én három rózsafüzért imádkozva, különböző helyszínekről indultunk útnak: Sápon, Sülyben és Szőlősön is voltak gyülekező pontok.
Idén a sülyi Kisboldogasszony templom volt a végső cél, ahol 17:15-től közösen kezdtük imádkozni a Szent II. János Pál pápa által kapott Világosság rózsafüzérét. Az eseményt a közös szentmise és az utána való szeretetvendégség zárta.
Ezúton is köszönjük *Borics Gabi*nak és segítőinek a szervezést!

Világra szóló rózsafüzér imádáság

2018. október 18-án, reggel 9 órakor, a sülysápi Móra Ferenc iskolában is hittanos diákjaink imádkozták a Világosság Rózsafüzére imádságot egy világméretű kezdeményezésbe kapcsolódva.

A kezdeményezés Római Katolikus keresztény közösségektől, Venezuelából indult. Ugyanis miközben 2005 nyarán gyermekek közösen imádkozták a Szentolvasót, a mellettük lévő asszonyok valóságosan érezték a Szűzanya jelenlétét. Napjainkra nemcsak Dél-Amerikában, hanem szerte a világon elterjedt ez az imamozgalom.

Kiinduló gondolata az a Szent Pio atyától származó meglátás, hogy: *„Ha egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért, akkor a világ meg fog változni.”*

Az imaszándék mottója: **A békéért és az egységért!**

A mi iskolánkban 28 gyermek imádkozott együtt, harmadikosoktól nyolcadik osztályosokig. Velünk volt Szegedi László és Köncse József atya is. Áhítatos, szép, fegyelmezett imádkozás volt. Televízió képernyőjén keresztül láttuk a titkok fotóit, melyek Lengyelországban a Jasna Gora kolostornál a szabadtéri titok-szoborcsoportokról készültek. Itt most Sülyben, magyar feliratokkal, a Szent II. János Pál pápa szándéka szerinti Isten Országa Jézus-eseményekről, de plébánosunk, Szegedi atya mély, lélek-gazdagságú megfogalmazásában olvastuk, mondtuk.

Egy negyedikes kisfiú, *Balázs* gondolatai az ima után, az autóban, mikor visszafelé mentünk a Vörösmarty utcai telephely iskolába: *„Nekem nagyon tetszett, jó volt együtt imádkozni. Tartottam tőle, hogy unatkozni fogok, és az első öt perc után végig arra fogok gondolni, hogy mikor lesz már vége, de ehhez képest ez eszembe sem jutott, egész végig lekötötte a figyelmem, és nagyon jó élmény maradt. Az én véleményem szerint máskor is lehetne ilyen csoportos imádkozás.”*

Dicséret illesse tehát gyermekeinket. Áldás és köszönet az iskola vezetőjének, segítő pedagógusainak azért, hogy bár ez az időpont nem volt „hittan-órás”, az esemény mégis létrejöhetett!

A Váci Egyházmegyében ebben az időpontban összesen mintegy 3000 gyermek imádkozta a rózsafüzért.

Szabó László hittanár

A meg nem születettekért

A tavalyi halottak napi temetői látogatásunk során fedeztünk fel egy keresztet a temetőben, amelyre ez van felírva: *„A meg nem születettekért”*. Különösen megérintett engem is és férjemet is, mivel mindkettőnk családjának van egy-egy „angyalkája” már fent, illetve én különösen szívemen viselem az abortusz áldozatait. Akkor, miután gyújtottunk ott is egy mécsest, elhatároztuk, hogy utánajárunk – természetesen csak az illendőség határain belül –, ki és milyen céllal állította ezt a keresztet. Az idei ősz folyamán valósult meg a nyomozás.

Szegedi atya és Jozefa nővér Palásty tanár nénihez irányított minket; ő a kigondolója és megvalósíttatója az emlékhelynek. Megkeresésünkkor elmesélte, hogy nekik is volt egy elvesztett gyermekük, akinek az emléke a mai napig él a szívében. Ehhez a gondolathoz társult az, hogy hány másik édesanya van, aki hasonlóan elveszítette gyermekét, s hány olyan magzat van, akit nem akartak a szülei, és azért kellett meghalnia. Ezeknek a gyermekeknek az emlékére készült ez a kereszt. Minden ilyen gyermeknek. A tanár néni szándéka az volt, hogy bárki, aki akar imádkozni saját, vagy mások elveszített magzatjáért, azt itt megtehesse. Örömmel mesélte azt is, hogy néhányan felfedezték már a helyet, az idén 5-6 mécses égett a kis keresztnél.

A meg nem születettek keresztje közvetlenül a kripta mellett található egy paddal együtt, ami Jozefa nővér szerint különösen jó helyen van: ott elüldögélhet úgy az ember, hogy észre sem veszik mások. Én személy szerint nagyon örülök ennek a lehetőségnek. Remélem, hogy velem együtt többen is ellátogatnak majd oda a testvérek közül, és hogy évről-évre egyre több mécses ég majd ott a magzatokért.

Dinnyésné Cs. Emília

Imarovatunkban most az előzőekhez, illetve e hónap ünnepeihez, Mindenszentekhez, Halottak napjához kapcsolódunk. Továbbra is kérjük, buzdítjuk a kedves testvéreket, hogy osszátok meg velünk néhány gondolat kíséretében kedves imáitokat! Hadd bővüljön a raktárunk!

Ima a meghalt hívekért

Üdvözítő Jézus Krisztus! Kérünk téged, fogadd országodba híveidnek lelkét,
akikért szent véredet kiontottad.
Emlékezzél meg, Uram, hogy gyarló az emberi természet,
és olyanok vagyunk, mint a mezei virágok, melyek hamar elhervadnak,
és a szél könnyen széthordja szirmaikat.
Te, aki a keresztfán meghallgattad a hozzád folyamodó jobb latort,
és a paradicsomnak örömét ígérted néki, hallgasd meg híveid kiáltását is,
és kegyelmesen oldozd fel e világból kimúlt szolgáid lelkét minden bűnük kötelékétől,
hogy a feltámadás dicsőségében a választottak között részesüljenek az örök életben.
Adj nekik, Uram, örök nyugodalmat, és az örök világosság fényeskedjék nekik! Amen.

(Sík-Schütz Imádságoskönyve nyomán)

November havi imaszándék

Evangelizációs: *A béke szolgálatáért:* Hogy a szív és a párbeszéd szava mindig felülkerekedjen a fegyverek szaván.

Maró István emlékére

Mély fájdalommal szívünkben, keresztény testvéri kötelességünknek eleget téve emlékezünk kedves kántorunkra, Maró Istvánra, akit – hosszan tartó, súlyos betegségét türelemmel viselve – november 8-án a Jóisten magához szólított.
István 1962-ben született. Szüleivel élt és nevelkedett Úriban, három testvérével.
Gyermekkorában ministrált és társaival együtt Szabó atya kezei alatt tanult orgonálni, énekelni. Tizenkét éves korában az atya biztatására jelentkezett a Kántorképzőbe. Az iskolába-járás mellett a kántori teendőket is ellátta az úri templomban.
1984-ben megházasodott, ekkor került Sülysápra.
2004-ben a sápi Szent István templom megüresedett kántori tisztségét nagy örömmel vállalta el, amit mindvégig tisztelettel, alázattal teljesített.
Nyékiné Gödöllei Ági által Isten dicséretére létrehozott férfikórus tagjaként is jelentős részt vállalt egyházi ünnepeinken. A hagyományos énekes Passiókat minden évben nagy szorgalommal tanította be a kórus tagjainak. A narrátor szerepét (ami a legnehezebb) természetesen mindig magára vállalta. Az elsőáldozásra készülő gyerekek énektanítását szívesen segítette.
Nagyon szerette és tisztelte a Szűzanyát. Szép hangja még ékesebben szólt, mikor Máriához énekelt. A szentmiséket gyakran hozzá szóló énekekkel fejezte be.
A családjának élt. Mindent megtett azért, hogy anyagi javakban se legyen hiányuk, ezért erejét nem kímélve vállalta a sok fáradsággal járó többletmunkát.
A számára oly kedves Kisboldogasszony templomban mindig szívesen orgonált, énekelt. Ugyanezt tette Úriban, Gombán és Maglódon is.
Búcsúztatásán szomorú szívvel álltunk ravatalánál, de hisszük, hogy Isten szentjei között a mennyben mindannyiunkért imádkozik és énekel.
Köszönjük neki odaadó szolgálatát, amit érünk is tett. Élete legyen példakép minden családapa, férj, hitét gyakorló keresztény és egyházi zenét művelő ember részére.
Adj, Uram, örök nyugodalmat neki, és az örök világosság fényeskedjék neki!
Nyugodjon békében. Ámen.
„Amikor szembesülünk szeretteink halálának némaságával, oly keveset tudunk, azt az egyet kivéve: engedni kell őket elmenni. Amikor elrepültek, volt, aki kitárt karral elkapja őket. A reménység ellenére is reménykedve (vö. Róm 4,18) azt állítjuk, hogy a szeretteink, akik meghaltak, nem a semmibe hullottak, hanem az élő Isten ölelésébe.” */Elizabeth Johnson/*

Tápiósápi Egyházközség

Képes album a Máriás és Jézus szíve lányokról, fiúkról

A templombúcsúkor megjelent lapunkban olvashatták a testvérek a Berényi Istvánné Marikával készült riportot a Máriás lányok történetéről. Felmerült az ötlet, hogy ez az írás felkerülhetne valamilyen formában az egyházközség honlapjára, és mellé létrehoznánk egy képgalériát is. Ennek kapcsán szeretném kicsit bevonni a kedves testvéreket és kérem, hogy ha akad a fiókjukban bármilyen kép, amin a Máriás és Jézus szíve lányok, fiúk szerepelnek, egy borítékban, a tulajdonos nevével ellátva juttassák el nekem, hogy beszkennelhessem ezeket. Utána az eredeti képeket természetesen visszajuttatom. Olyan képeket is várok, amik már napjainkban készültek és számítógépen elérhetők. Ezeknek az elektronikus úton való eljuttatását kérem a cseriemi@gmail.com e-mail címre. Az még nagy segítség lenne, ha legalább egy körülbelüli évszámot, illetve tartalmától függően nevet, neveket is tudnánk társítani a képekhez.
Előre is köszönöm a segítsége! Biztos vagyok benne, hogy mindenkinek élményt fog jelenteni a kutakodás! :) ***Dinnyésné Cs. Emília***

„Áldásoddal megyünk, megyünk innen el…”

Sokan már hallhattak arról az eseményről, hogy Ráduly Feri atya (tápiósági plébános) nyugdíjba vonult. Az atya elkötelezetten szolgált a Tápiómenti Nagyboldogasszony Közösségben: szívesen hozta fiataljait a plébániájáról, rendszeresen misézett egy-egy napon, és a gyóntatásban is részt vett évről-évre, táborról-táborra. Szoros kapcsolatot ápolt velünk, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy küldött nekünk egy búcsúlevelet, amelyben leírta, hogy milyen sokat jelent neki a tápiószentmártoni kápolna, az ifjúság evangelizálása, a közösség örömeinek és szeretetének megtapasztalása. Miután eljutott hozzánk ez a levél, megmozgattuk csapatunkat, hívtunk régieket és újakat, hogy köszönjünk el az atyától templomában. Ő nem számított ránk, nagyon kellemes meglepetés volt neki jelenlétünk. A búcsú nagyon megható volt, még jó pár lelki útravalót kaptunk Feri atyától abban a kis időben, amit ott még vele töltöttünk. Szeretettel gondolunk rá, merítünk szállóigéiből, és reméljük, hogy nyugdíjas évei alatt is imáiban segít minket.
Az atya búcsúlevele, valamint néhány gondolat és fénykép megtekinthető a www.tapio.hu weboldalunkon.

Tápiómenti Nagyboldogasszony Közösség

Imából imába…

Szeretném a kedves testvérekkel egy, az egyházközségben megtapasztalt örömömet megosztani! November 4-én, az úri búcsúból hazafelé jövet – ahogy ez lenni szokott – a templomban fejeztük be zarándokutunkat. Meglepetésünkre a templomban már voltak, ugyanis éppen az első vasárnapi férfi szentségimádás zajlott. Öröm volt megtapasztalni, hogy a kivételesen nem kis létszámú zarándokcsoportunk imádkozó közösséget talált az Úr előtt. Találkozásunkat az Úrangyala imádság közös elmondásával koronáztuk meg.

Dinnyés Patrik

PROGRAMAJÁNLÓ

A Szent Mónika imaközösség következő alkalmai: *2018.11.18., majd 2018.12.16. 15:00 óra.*

Imaest – az abortusz ellen: *2018.11.19. – 18:00 (szőlősi kápolna)*

Régi rítusú latin mise: *2018.11.24. – 16:30*

Nemzetközi szentségimádás Krisztus Király főünnepének előestéjén: *2018.11.24 – 17:00*
Az esemény a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készület része, számlálják a résztvevőket. Jelentkezni a www.corpusdomini.iec2020.hu/# weboldalon lehet.

Első vasárnapi férfi szentségimádás: *2018.12.02. – 11:00*

Zenés szentségimádás a szőlősi kápolnában: *2018.12.09.*

Egyházközségi lelkigyakorlatunk pontos időpontja még nincs kitűzve, de az bizonyos, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan január végén, vagy február elején lesz megtartva, ezúttal Egerben.

A fentiekről részletesebb és aktuális információk az Interneten találhatók:
- www.tapiosuly.hu
- www.tapio.hu
- www.iec2020.hu

Kisboldogasszony Figyel-Ő: egyházközségi lap. Főszerkesztő: Cseri Péter, 2241. Sülysáp, Vasút u. 38/a. Tel: +36-30-689-5733, +36-30-441-8714. Szerkesztő: Szabó László, Dinnyésné Cseri Emília, Pallaginé Cseri Sára. Cikkek leadása: a szerkesztőknél, és elektromos postán: (cseripeti@gmail.com). Nyilvántartási szám: 69.839/96. Nyomdai munkák: házi sokszorosítással. Készült: 100 példányban.